

Dvojčák

Deviatáci
finišujú

Rozhovor

Milí čitatelia,

a je to konečne tu! Slniečko nás svojimi lúčmi štekľí cez okná tried a všetci netrpezlivo očakávame koniec školského roka. Po mesiacoch poctivého učenia prichádza zaslúžený oddych, letné prázdniny.

Naša redakcia vám ponúka príjemné spestrenie týchto dní novým číslom školského časopisu. Opäť prinášame informácie zo života našej školy, niečo na pobavenie, niečo na zamyslenie, jednoducho, oplatí sa čítať ☺.

Všetkým želáme veselé letné prázdniny a už teraz sa tešíme „DOČÍTANIA“!

redakcia časopisu

NOVINKY

Čo nás trápi...

Z PERA
NAŠICH ŽIAKOV

Zážitkové vyučovanie

Dvojčák

ČO MÁME NOVÉ?

- ✓ známky žiakov môžu rodičia vidieť v INTERNETOVEJ ŽIACKEJ KNIŽKE

- ✓ zaviedli sme ČIPOVÝ DOCHÁDZKOVÝ SYSTÉM

- ✓ na školskom dvore máme NOVÉ DETSKÉ IHRISKO

- ✓ vlastnými VÝTVORMI SME VYZDOBILI spojovaciu chodbu medzi školou a jedálňou

- ✓ v školskej knižnici máme NOVÝ NÁBYTOK

- ✓ pre deti sme na školskom dvore vytvorili IGLU Z VRBOVÉHO PRŮTIA

- ✓ pod oknami školskej kuchyne sme ZASADILI BYLINKY

Rozhovor

V tomto čísle sme vyspovedali pani zástupkyňu pre II. stupeň,

PaedDr. Ľubomíru Deákovú.

S chuťou sa začitajte do nasledujúcich riadkov, určite sa dozviete veľa zaujímavostí 😊

✓ Pani zástupkyňa, pôsobíte na našej škole už dlho. Čo Vás naplňa viac, práca zástupcu alebo učiteľa?

Obe súčasťi mojej práce majú svoje plusy a mínusy. Snažím sa robiť oboje čo najlepšie a vždy sa nájde niečo, čo ma „nakopne“. Ak sa nám napríklad aj s druhou pani zástupkyňou podarí na začiatku roka pripraviť dobrý rozvrh tak, že vyhovuje učiteľom i žiakom, je to dobrý pocit. A keď na hodine žiaci pracujú ako včeličky, je to super.

✓ Chceli ste byť učiteľkou od malička?

Nie, učiteľstvo prišlo na rad až pri rozhodovaní pred podaním prihlášky na vysokú školu. Predtým to bola archeológia a dlho som uvažovala aj o herectve. Myslím, že to sa mi čiastočne splnilo. Mám svoje obecenstvo, scenár, mám text, ktorý musím vedieť. Takže? 🧐

✓ Aké ste boli dieťa?

To by ste sa mali skôr spýtať mojich rodičov. Ale myslím, že by vám povedali, že som bola celkom poslušná. Škola bola pre mňa prvoradá, takže na vysvedčení bývali jednotky.

✓ Kde ste prežili svoje detstvo?

Boli to krásne časy... Prežila som ich v Senici alebo u stareny v Prietrži. Ale nemyslite si, že to bola zábava pri televízore! Jediná technická vymoženosť u starých rodičov bolo staré rádio. Takže zábavu si bolo treba nájsť inde – knihy, kamaráti a častokrát práca na poli, v záhradke, pri domácich zvieratách... Tam som získala vzťah k manuálnej práci. To sú najkrajšie spomienky.

✓ Keď si spomeniete na svoje študentské časy, čím sa odlišovali od našich?

Cez týždeň to boli kamaráti na sídlisku, švihadlo, „guličky“ a „schovka“, naháňačka, bicykel... A aby som nezabudla, mojím najväčším koníčkom v tomto období boli knihy. Prečítala som skoro všetko, knihy, ktoré sme mali doma (a nebolo ich málo), chodila som do knižnice, požičiavala od kamarátov. Doteraz využívam niektoré informácie, ktoré som získala práve čítaním.

✓ **Zaujímala Vás fyzika vždy, alebo ste si k nej hľadali cestu dlhšie?**

Zaujímala, ale radšej som mala matematiku. K štúdiu fyziky som sa dostala skôr náhodou. Bola totiž v kombinácii so Základmi techniky a tie som si vybrala ako predmet, ktorý by ma bavilo učiť.

Skutočnou srdcovkou sa stala pre mňa až vtedy, keď som ju začala učiť. Najviac ma baví vtedy, keď baví aj žiakov. Keď vám napíše bývalá žiačka, ktorá sa rozhodla študovať fyziku na vysokej škole do maturitného oznámenia: „Pani učiteľke, ktorá nám ukázala krásy fyziky, “ čo dodať?

✓ **Je niečo, čo by ste chceli odkázať dnešným žiakom?**

Vedomosti vám nikto nezoberie. Život prináša rôzne situácie a nikdy neviete, čo z toho, čo ste sa naučili v škole, v ňom využijete.

✓ **Čím sa zaoberáte vo voľnom čase? Aké máte koníčky?**

Voľný čas sú chvíle, ktoré trávim spolu s rodinou, domácnosť, záhrada, sem-tam nejaký výlet do prírody, kniha, krížovky a môj najväčší koníček (alebo kôň?) – volejbal. Ten hrám v zime v telocvični a v lete na piesku. Rada si tiež pozriem volejbalové zápasy v televízii alebo ako divák v športovej hale.

✓ **Aké sny by ste si chceli v živote ešte splniť?**

Nemám nejaký vysnívaný sen. Alebo žeby hlavná úloha v nejakom filmovom trháku?

Nie, vážne, to ma už prešlo.

Skôr by som vyskúšala prácu s nejakým materiálom, možno drevo alebo keramika, niečo pekné vytvoriť vlastnými rukami.

✓ **Určite sa tešíte na blížiace sa prázdniny, ako ich najradšej prežívate?**

Teším. Najradšej mám letné prázdniny, pretože sú najdlhšie. Slnko, piesok, grilovačky, volejbal, možno nejaké cestovanie. A hurá opäť pripraviť všetko na nový začiatok školského roka.

✓ **A na záver, prezradíte nám Vaše „naj“?**

jedlo: Jem rada a skoro všetko. Obľúbené sú morské plody, kurča, vyprážený syr, skoro všetko ovocie a zeleninu. A tiež nejaká maškrtka, napríklad oriešková čokoláda.

kniha: Je to kniha z môjho detstva - Dva roky prázdnin. Prečítala som ju niekoľkokrát. Vtedy som ešte netušila, že budem učiteľkou a budem snívať o prázdninách, ktoré by mohli trvať dva roky. Čo vy na to? (MY SÚHLASÍME! ☺)

pieseň: Hudbu mám rada melodickú, nemám obľúbeného interpreta. Rada si vypočujem tak ľudovú, ako aj modernú pieseň od slovenských alebo českých spevákov.

príslovie: Je ich viac, napríklad: Bez práce nie sú koláče. Ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva. Kto druhému jamu kope, sám do nej padá.

Ďakujeme za rozhovor!

N. Kráľovičová, Š. Jurigová, 8. B

Zážitkové vyučovanie

Žiaci 1. C koncom mája zbierali v zeleninových záhonoch svoju úrodu. Tak ako ostatné triedy, i oni sa tešili z plodov svojej práce. Týždne na vlastné oči sledovali, ako zo semiačka rastie chutná zeleninka. A že je naozaj chutná, to sa presvedčili pri „red'kovkovej párty“, kedy zdravú úrodu pozbierali, očistili a schrúkali na čerstvo natretom voňavom chlebíku.

Zážitkovo sa učime i v ŠKOLSKOM KLUBE DETÍ. Už druhý rok v jarnom období sledujeme na vlastné oči život motýľov. Od štádia húsenice cez zakuklenie až po vypustenie motýľov do voľnej prírody.

Deviataci finišujú

Blíži sa záver školského roka a my sa lúčime s našimi najstaršími - deviatakmi. Podme si s nimi trošku zaspomínať na úsmevné príhody, ktoré u NÁS zažili:

Kamarát simulant

Jedného dňa sme sa na lyžiarskom vybrali na svah. Ako každý iný deň sme mali rôzne aktivity.

V jednej súťaži bolo treba prejsť na lyžiach kamarátovi pomedzi nohy. Ja som tvoril dvojicu s mojím spolužiakom, ktorý mal veľké obavy, že mu prilbou vrazím medzi nohy. Tak sa posunul a namiesto hladkej jazdy som mu trafil lyžou rovno do kolena! Spolužiak začal vrieskať, ako keby som mu nohu odtrhol, preto ho chlapci preniesli do chaty. Po ceste im asi štyrikrát spadol, takže presun na chatu bol pre neho bolestivejší ako náraz odo mňa.

No a nakoniec sme zistili, že celé zranenie bol len červený fľak na kolene...

Denis, 9.A

Votrelec na izbe

Lyžiarsky prebiehal celkom pokojne, kým sa náš milovaný spolužiak Timo nerozhodol vyvetrať izbu.

Dovnútra sa dostal votrelec! Bola to obrovská mol'a. Nejakto sme to neriešili, mysleli sme si, že odíde sama. Ale neodišla. . . Tak sme museli vymyslieť, ako ju zneškodníme. Premýšľal som veľmi dlho, až kým mi nenapadlo, že ju zneškodním Timovým dezodorantom. Ostatní súhlasili. Neváhal som, schmatol som dezodorant a začal som ním zúrivo striekať na mol'u. Vystriekal som celý dezodorant, izba bola úplne „zamorená“, nebolo nič vidno a dýchať sa už vôbec nedalo. Zamorili sme i ostatné izby. Cieľ sme však dosiahli, mol'a nevydržala!

Spokojne sme ju vyhodili z okna a išli sme spať.

Kiko, 9.C

Strašenie na telesnej

Na začiatku telesnej sme ako vždy čakali v šatni. Jedného zo spolužiakov napadlo, že nás bude druhým vchodom do šatne strašiť. Vždy sa nenápadne vyparil a z ničoho nič sa ozvalo z druhej strany šatne: „Uááááááá!“ Takto to zopakoval ešte dvakrát. Potom sa však moji dvaja spolužiaci, ktorí boli známi ako najväčší triedni „betári“, rozhodli, že zabránia opakovanému strašeniu. Pevne držali hlavné dvere od šatne, ktorými mal strašiak prísť. Všetci v napätí čakali, čo a ako sa bude snažiť dostať dovnútra a tretí raz nás vystrašiť.

Ten moment o chvíľu prišiel. No strašiak cestou cez šatne nejakou zosilnel... Bola to naozaj ohromná sila! Betári mali čo robiť, aby dvere udržali. Všetkou silou sa zapierali do dverí a jeden z nich z posledných síl zakričal: „Drž to porádne, nech sa sem nedostane!“ Zrazu sa však z lavičky pri stene ozval spokojne sediaci strašiak slovami: „Ale šak já sem tu!“ Vtom sa dvere rozleteli a obaja betári odleteli na druhý koniec šatne. Vo dverách stál rozhnevaný pán učiteľ a kričal typické frázy rozhnevaných učiteľ'ov.

Keď potom opustil šatňu a betári sa ako-tak pozviechali, spustili sme všetci obrovskú lavínu smiechu.

Miguel, 9.C

Pohľad späť

Na hodinách učitelia
vedomostiam našim veria,
chcú nás čosi priučiť.

My sa len tak nedáme,
zdržiavať ich skúšame,
chce sa nám nerobiť nič.

Učiteľ sa vynachádza
myšlienka mu na um schádza,
znechutiť sa nenechá.

Cvičí, skúša zo všetkých síl
vedomosti do našich žíl
aj nasilu natlačiť.

Niekedy sme povolili,
niekedy nám došli sily,
učiteľ vždy zvíťazil.

Teraz, keď už odchádzame
za všetkým sa otáčame,
nejako nám smutno je.

Spolužiaci, učitelia,
prосто, celá naša škola,
isto bude chýbať nám...

„Spomienok však veľa máme,
na rozlúčku zašepkáme
do neznáma ku hviezdám.

A.Z., 9. roč.

Z PERA NAŠICH ŽIAKOV

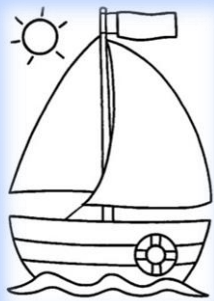
PRÁZDNINY

Už sa blíži leto,
vysvedčenie, prázdniny.
Hovorím to preto,
lebo netešíš sa jediný.

Už mám rovno pred očami,
ten deň, keď sa rok už končí...
Prechádzajú sa chodbami
stovky šťastne žiariacich očí.

Všetci v triedach šepkajú si,
aké bude vysvedčenie...
Každý z nich však čakať musí
na posledné zazvonenie.

V triede zrazu napätie je,
5,4,3,2,1,0!
Po celej škole hlasno len znie,
To stonásobné veľké: HURÁ!!

Kika Šefčíková, 8. C

How to learn love

Memories of memories

That's quietly summer days

When sun shining to me and my friends

But my soul is hurts

I'm trying find

Again, again try love

I'm trying life

I need to be loved

Nikola Blažková. 9. A

Das Gestir

Die Unendlichkeit ist nur Unendlichkeit

Sterne werden nur Sterne sein

Und meine Liebe zu dir wird nur Liebe sein, nichts mehr

Aber sie wird Größer sein

Als Unendlichkeit und heller als die Sterne

Nikola Blažková, 9.A

Plameň lásky

Nepoznali sme sa. Napriek tomu sme išli spolu niekam do neznáma. Prechádzali sme sa, rozprávali a emócie len tak vírili okolo nás. Stmievalo sa. Chceli sme sa vrátiť, ale východ sme nenašli. Ticho.

Stojíme sami v strede lesa a svietia nad nami hviezdy. Je to kúzelné. Rozhodli sme sa tu zostať. Ved' kto by chcel odísť z tohto čarovného miesta, kde fantázia nemá hraníc? Do sveta, kde sú sami falošní ľudia? Blúdili sme pomedzi stromy, zastavili sme sa v strede lesa. Srdce nabralo odvahu, vpustilo kyslík a zaiskriilo. Plameň nabral silu a ruky sa nám spojili. Bol to krásny plameň, plameň lásky. Rozprávali sme sa o svojich bláznivých nápadoch a spoločne sme plánovali budúcnosť. Budúcnosť dvoch bláznov, ktorí si myslia, že môžu čokoľvek na svete.

Čakala som. Obzerala som sa s cieľom t'a nájsť. Aha! Konečne si tu! Mal si o niečo menej polien ako minule. Aby plameň nezhasol, pomaly si prikladal polienka do našej malej vatre. Pomáhala som ti, Až ma to veľmi popálilo. Pofúkal si mi rúčky a sľúbil si, že raz sa to zahojí. Ale ja som už nechcela, aby si prikladal. Nie. Už nie. Nechcela som ti s tým pomôcť, ale nedokázala som ti povedať nie. Stála som nehybne. Stála a pozerala sa, ako ničič moje srdce.

Blúdila som v myšlienkach s cieľom nájsť východ z tohto bludiska. Ale márne. Srdce už zhorelo.

A.K., 9.A

Život obyčajného dievčat'a – Cesta autobusom

Autobus prišiel asi 5 minút po mojom príchode na zastávku. Sadla som si úplne dozadu, kde som ďaleko od dôchodcov a iných žiakov.

Nieko si ku mne prisadol. "Ahoj," ozval sa neznámy spolusediaci. "Čau? Poznáme sa?" sykla som nevrlo a pozrela sa chlapcovi hlboko do očí. "Nie, ale dúfam, že budeme kamoši," usmial sa. Začula som chlapčenský smiech z prednej strany autobusu. Samozrejme, smerovaný na mňa a toho modrookého bruneta. "Tak, modročko, aké máš meno?" "Erik. A ty, hnedoočko?" "Zoe." Onedlho sme sa pustili do debaty. Zistila som, že počúvame rovnakú hudbu, rád kreslí a je novým žiakom na našej škole. Celú cestu sme sa venovali debate o hudobných žánroch, o rocku a metale.

Vpredu sa zrazu ozval krik. Chalani, ktorí sa predtým smiali, sa začali biť. Lietali päste a vulgarizmy. Jeden z nich spadol rovno pred mňa. Podala som mu ruku. Neudržala som sa a rozkričala som sa na ostatných, keď som si všimla jeho krvavú tvár. "Bože, ste normálni? Myslíte, že ste veľkí frajeri, keď zmlátite človeka? Ste iba hlupáci. Nič iné!" Zostalo veľké ticho. Podala som servítku zbitému chalanovi. Utriel sa a venoval mi úsmev. Sadla som si. Autobus zastavil. Zbitý chalan mi nesmelo poďakoval a utekal von smerom ku škole. Keď som vystúpila, všimla som si, že Erik má i mikinu rovnakú ako ja.

Cesta z autobuska nebola dlhá. Naša škola bola neďaleko, hneď vedľa športového centra. Prišli sme na hlavnú chodbu školy pri vstupe. Nasmerovala som Erika do riaditeľne a ja som schádzala po schodoch do šatní.

Kika Šefčíková, 8. C

Čo nás trápi...

Opäť na otázky žiakov odpovedá pani psychologička. Veríme, že nasledujúce riadky vám pomôžu nájsť východisko z problémov, ktoré vás trápia.

✓ Čo by ste poradili študentovi, ktorý má obavy zo strednej školy?

Obavy zo strednej školy sú prirodzené. Človek začína novú etapu života, nevie, čo ho čaká. Niektorí ľudia si na zmenu zvykajú ťažšie. Je dôležité sa vopred na ňu pripraviť. Niekomu pomôže, keď vie, že s ním bude na novej škole študovať niekto známy. Ak idete študovať do neznámeho mesta, urobte si doň najskôr výlet. Dôležité tiež je sa o obavách rozprávať - v škole so spolužiakmi, kamarátmi, učiteľmi, výchovným poradcom alebo psychológom, doma s rodičmi, súrodencami.

✓ Blíži sa vysvedčenie. Ako povedať rodičom, že mám horšie známky?

Ak nedosahujete výsledky, aké rodičia od vás očakávajú, môžete sa o tom s nimi porozprávať. Je dôležité im povedať, koľko úsilia vás stojí príprava do školy. Dobré je hovoriť im o známkach priebežne, aby neboli na konci roka prekvapení. Ak ste už známky zatajili alebo ste sa zhoršili kvôli tomu, že sa vám učiť nechcelo, je prirodzené, že sa rodičia budú hnevať. Môže vás čakať nepríjemný rozhovor, ale to je oprávnený dôsledok. Ak sa bojíte známku povedať rodičom z dôvodu fyzickej bitky, je dobré pred vysvedčením navštíviť psychológa alebo sa porozprávať s učiteľom.

✓ Čo by mal robiť mladý človek, ktorý sa trápi so svojím výzorom?

V období puberty je pre prirodzené, že sa viac zaujímate o to, ako vyzeráte. Porovnávate sa s inými, sledujete trendy. Môže sa stať, že s niečím nebudete spokojní. Nieкто je príliš malý, iný má viac kíl, nieкто má krivé nohy, iný krivé zuby. Je dôležité pochopiť, že každý je krásny taký, aký je. Každému sa páči niečo iné, každý vníma krásu inak. Ak sa nepáčiš sám sebe, mal by som navštíviť psychológa. Môže to súvisieť s nízkym sebavedomím alebo sebahodnotením. Ak sa nepáčiš sám sebe, môže to znamenať, že sa nemáš rád. A ak nemá človek sám seba rád, je ťažké mu dokázať, že ho má rád nieкто iný.

Niečo ku všetkým otázkam:

Ak máš problém, s ktorým si nevieš rady, vždy je dobré sa s niekým porozprávať. Môžeš sa tiež obrátiť na psychológa. Môžeš využiť Centrum pedagogicko-psychologického poradenstva. V Senici sídlia v rodinnom dome na Robotníckej ulici 62/45 a môžeš ich kontaktovať na čísle 034/651 20 61. Ďalej môžeš využiť aj internetové poradenstvo www.ipcko.sk, kde ti poradia online.

Dvojkáčik

Detský **folklórny súbor Dvojkáčik** začal písať svoju históriu v roku 2002. Pracuje pod vedením zanietých pani učiteliek Mgr. Kalamenovej, Mgr. Ponechalovej a dlhé roky deti v súbore viedla i Mgr. Čížová. Pani učiteľky približujú aktivity Dvojkáčika takto:

„Rok v našom súbore je naozaj pestrý. Pravidelne na jar vynášame Morenu, mesiace marec a máj patria ženám a babičkám v domovoch dôchodcov. Posledný aprílový deň dievčatá v nádherných krojoch uväzujú stužky na máj. Tancujeme pre potešenie na Dni Zeme, v októbri v rámci Mesiaca úcty starším spríjemňujeme tancom a hrou na akordeón či heligónku čas seniorom v domovoch dôchodcov. V decembri na senickom námestí znejú v našom podaní melódie kolied. Už 15 rokov náš Dvojkáčik vyčarúva sladký úsmev na tvárach a pokoj v duši nielen rodičom detí, ale všetkým tým, ktorí nás vidia. A to je tou najkrajšou odmenou.“

Redakčná rada:

Šéfredaktor: Natália Kráľovičová

Autori príspevkov a spolupráca: Natália Kráľovičová, Šárka Jurigová, Denis Krištof, Kristián Paveska, Miguel Malár, Kristína Šefčíková, Nikola Blažková, Anna Kharchenko, Nela Nádašská, Sabina Mastihubová, Petra Stehlíčková